
[2012-29-RE](#)

CAUSA 2012-29-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 5-2-2013 relatiu al recurs d'empara 2012-29-RE

Número de registre 564-2012. Recurs d'empara

Aute del 5 de febrer del 2013

BOPA núm. 10, del 20 de febrer del 2013

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de novembre del 2012, per la representació processal de la societat Construccions i Obres Públiques Encamp, SL (CIOPE, SL), mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 13 de setembre del 2012 i contra l'aute del 13 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió del dret fonamental esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que es retrotreguin les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència esmentada i que es confirmi la sentència del 16 de març del 2012 de la Secció Civil de la Batllia;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 19 de desembre del 2012;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgogue-Larsen;

Antecedents

Primer

El Sr. Adao Sequeiros Alves Fernandes va ser acomiadat per la societat Construccions i Obres Públiques Encamp, SL (CIOPE, SL) per motius disciplinaris (absència durant tres dies laborables, considerada com a falta molt greu en l'article 104.1 del Codi de relacions laborals).

Va presentar una demanda per acomiadament injustificat contra aquesta societat en què demanava una indemnització de 8.716,07 euros.

Segon

El 16 de març del 2012, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència en què desestimava aquesta demanda, ja que la falta d'assistència injustificada al lloc de treball durant tres dies laborals en un mateix mes s'havia consumat (tot i que els dies retinguts pel batlle no coincidien amb els retinguts per l'empresari).

Tercer

La representació processal del Sr. Adao Sequeiros Alves Fernandes va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 13 de setembre del 2012, la Sala Civil del Tribunal

Superior de Justícia va dictar una sentència en què estimava aquest recurs d'apel·lació i condemnava la societat CIOPE, SL a indemnitzar el demandant per un import de 8.716,07 euros, més els interessos legals comptats a partir de la contesta a la demanda. Així mateix, condemnava la part defenent a pagar les costes judicials de la primera instància.

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar, ja que es va excloure un dels dies litigiosos, que la falta molt greu de l'article 104 del Codi de relacions laborals no quedava constituïda.

Quart

La representació processal de la societat CIOPE, SL va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que la sentència de la segona instància mancava de motivació i vulnerava el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

Mitjançant aute del 13 de novembre del 2012, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va acordar, no donar lloc a l'incident de nul·litat d'actuacions formulat.

Sisè

El 29 de novembre del 2012, la representació processal de la societat Construccions i Obres Públiques Encamp, SL (CIOPE, SL) va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 13 de setembre del 2012 i contra l'aute del 13 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i del dret a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part retreu a la resolució impugnada fonamentar el seu pronunciament únicament i exclusivament en una mera presumpció i no en les proves contingudes en les actuacions. La Sala Civil declara que el treballador es va incorporar a la feina el 24 d'agost, aquesta interpretació i apreciació és del tot irracional i no motivada, a més, l'òrgan judicial subsana allò que la part agent no només no va poder demostrar, sinó que ell mateix va declarar i va admetre que es va incorporar a

la feina el 25 d'agost, per tant, el 24 va estar absent.

En aquesta causa ens trobem en un supòsit d'arbitrarietat per manca de fonamentació que situa a aquesta part en una posició d'indefensió.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió del dret fonamental esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que es retroreguin les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència esmentada i que es confirmi la sentència del 16 de març del 2012 de la Secció Civil de la Batllia.

Setè

El 19 de desembre del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana al Tribunal Constitucional la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, segons les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Segons el parer del Ministeri Fiscal, de les resolucions impugnades es desprèn una àmplia valoració dels elements probatoris, així com una aplicació lògica i motivada de l'ordenament jurídic i, per tant, aquestes dues resolucions estan àmpliament i degudament motivades.

Efectivament, s'ha donat una resposta global a les pretensions de les parts: s'arriba a la conclusió que l'acomiadament disciplinari del treballador justificat en l'absència a la feina durant tres dies laborables no era procedent. El Tribunal Superior de Justícia va considerar que no s'havia acreditat l'absència del treballador els dies 5, 22 i 23 d'agost, en els quals es fonamentava el seu acomiadament disciplinari per falta molt greu. Per consegüent, no es pot desprendre cap incongruència, ni tan sols omissiva, de les resolucions impugnades.

Fonament jurídic únic

En aquesta causa, la societat recurrent impugna la motivació de les decisions de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, dictades en el marc d'un litigi laboral. Segons el parer de la societat CIOPE, SL, tant en la sentència del 13 de setembre del 2012 –que revoca la decisió de la Batllia– com en l'aute del 13 de novembre del mateix any –que desestima l'incident de nul·litat

d'actuacions- no serien pertinents. Aquestes decisions no haurien valorat degudament els fets, ni les proves existents en les actuacions del litigi, les quals oposaven la societat amb un dels seus antics empleats per una falta molt greu.

Aquest Tribunal ha declarat, de manera constant, que no és una tercera instància jurisdiccional. La seva funció, en el marc d'un recurs d'empara en què s'al·lega la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, es limita a examinar la pertinència de la motivació de les decisions de la jurisdicció ordinària. Ara bé, salvat els casos en què siguin arbitràries o il·lògiques, el Tribunal Constitucional no pot substituir la seva apreciació a la dels jutges ordinaris, ja sigui que es tracti de l'apreciació dels fets, com de la de les proves. Això deriva del fet que els tribunals ordinaris són els que garanteixen en primer lloc els drets fonamentals dels ciutadans andorrans (veg. causa 2012-14-RE, fonament jurídic únic).

La societat recurrent s'oposa a la manera com el Tribunal Superior de Justícia va examinar la condició establerta per l'article 104.1 del Codi de relacions laborals, d'acord amb el qual després de tres dies d'absència injustificada, una empresa pot acomiadar un treballador per falta molt greu "Tres o més faltes d'assistència a la feina sense justificar, en el període d'un mes". Ara bé, la lectura de les decisions objecte de recurs demostra, clarament, que el raonament del Tribunal Superior de Justícia, no només no conté cap tipus d'error material, sinó que, a més a més, no és il·lògica. Després d'un examen detingut dels fets i d'una valoració raonable dels elements de prova continguts en les actuacions, el Tribunal Superior de Justícia considera que l'acomiadament del treballador per part de la societat recurrent no satisfia les exigències del Codi de relacions laborals sobre la base d'una anàlisi combinada dels articles 69 i 104.1 d'aquest Codi (veg. fonament jurídic II de la sentència del 13 de setembre del 2012 esmentada). El Tribunal Superior de Justícia reitera, de manera precisa, el seu raonament en l'aute del 13 de novembre del 2012 (veg. igualment el seu fonament jurídic II).

Sobre la base del conjunt d'aquests elements, cal, doncs, inadmetre a tràmit per una manca manifesta de contingut constitucional (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2012-29-RE interposat per la representació processal de la societat Construccions i Obres Públiques Encamp, SL (CIOPE, SL) contra la sentència del 13 de setembre del 2012 i contra l'aute del 13 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 5 de febrer del 2013.

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen

President Vicepresidenta

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

Magistrat Magistrat